

ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ‘ರಂಗನ್‌ ಮನೆಯಲ್ಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಹೇಳತೋಡಿದ್ದರು. ಯಾವುದೇ ಸುಳ್ಳಿಗೂ ಒಂದು ಭೂಮಿಕೆ ಇರಬೇಕಲ್ಲವೆ.

ಒಂದು ತಿಂಗಳ ನಡರ ನಾನು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದಾಗ... ಕಾತರದಿಂದ ಭೇಂಬರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ರಂಗನ್ ಅಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವಾರದ ರಚೆಯಲ್ಲಿ ದ್ವಾರೆಂದು ಹೇಳದರು. ಕಡೆಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ರಂಗನ್ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಒಂದು ವಾರ ಮಾತ್ರವಾಗಿದೆ. ರಾತ್ರೇ ರಾತ್ರಿ ಬಿಳಿಗಿರಿ ರಂಗನ ಚಿಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಟುಂಬದವರು ಹಿಂತಿರುಗಿದ್ದಾರೆಂದು!

ಚೇತಿರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ರಚೆ ಹಾಕಿ ವರ್ಗಾವಕೆಗೆ ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟೇ. ಎಂಟು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಬೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ. ಅವನೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತೆಗೆಯಲ್ಲಿ. ದಿನವೂ ಬರತೋಡಿಗಿರ. ನಾಕ್ಕೆದು ದಿನಗಳು ಅಷ್ಟೇ... ಎದೆಯೋಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆದ್ದ ಪ್ರೇಮ ಮಂಜು ಕರಗಿ ಹರಿಯಲಾರಂಭಿತು.

ಪ್ರಪಂಚನೇ ಹೋಡೆದೆ “ನೀನೊಬ್ಬ ಮೊಸಗಾರ. ನಿನಿನ್ನ ಯಾವತ್ತು ಬರಬೇಡೆ” ಅಂದೆ. ಮಾರನೆ ದಿನ... ಮತ್ತೆ ಬಂದ. ಮತ್ತೆ ಬಂದ ಬರುತ್ತಲೇ ಹೋದ. ಈ ಬರುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳಿನ ಬಿಜ ಅಂಕುರವಾಯಿತು. ಈ ಸುಳ್ಳಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೂ ಹೇಗೆಂದರೆ...

“ಫಿಲೋ... ಈ ದಿನ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ಅರು ಮತ್ತು ಅವನು ಮದುವೆಯಾದ ಆ ದಿನಗಳ ಹೊಸತರಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆ “ಎನು? ಅವಳೊಬ್ಬಳು ಸಾಲದೂಂತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಾನು...” “ಇಲ್ಲ ಫಿಲೋ ನಿಜವಾಗಿ ನಮ್ಮುರ ನಡುವೆ ಅದು ನಡೆದೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಹೋರತು ಯಾರನ್ನ ಹಾಗೆ ಪರಿಬಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ. ನನ್ನ ಬದುಕಿನ ಬಬ್ಬೆ ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ... ಅದು ನಿನ್ನೇ” ಎಂದ. ಎದೆ ಉಬ್ಬಿತು. ಸಂತಸ, ಹೆಮ್ಮೆಗಳಿಂದ... ಆದರೂ... ಮದುವೆಯಾಗಿ ಇವನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗ್ನಿತ್ವಿರುಬಹುದಾದ ನಿರಾಶೆಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಚುರ್ಕೆಯಲ್ಲ. “ತಪ್ಪ ರಂಗನ್, ಬೇಕಾಗಿಯೋ ಬೇಡವಾಗಿಯೇ ನೀನವಳ ಗಂಡ. ಇದರಲ್ಲಿ ಅರುವಿನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ನೀನವಳನ್ನ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಡೆಗೋಸಬಾರದು, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ” ಎಂದೆ.

“ಇಲ್ಲ ನನ್ನ ಕೈಯುಲ್ಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ” ಎಂದ. ನಾನು ಹಗುರಾಗಿ ಚೇಡಿಸಿದೆ, “ದಬಲ ಧಮಾಕಾ ಯಾಕೆ ಬೇಡ ಹೇಳು” ಎಂದು ಕಣ್ಣಿ ಹೋಡೆದೆ. “ಥೂ ಪೋಲಿ” ಎಂದು ನಾಚಿದ. ಮುಂದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿ ನಾನವನಿಗೆ ಈ ಕುರಿತು ಹೇಳಬೇಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸುಳ್ಳಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಾರೂ ಹೇಗೆಂದರೆ...

“ಫಿಲೋ... ಅರು ನನ್ನನ್ನ ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಯಾರೇ ಹೇಳಿರಬೇಕು. ಕೇಲ ದಿನ ನಾನು ನಿನ್ನ ಮನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಶಿಲ್ಷಾ” ಎಂದ.

“ಷ.ಕೆ. ಪ್ರೇನ್, ನಿನ್ನ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿತು” ಎಂದೆ. ವಾರಗಟ್ಟಲೇ, ತಿಂಗಳುಗಟ್ಟಲೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ತಪರಿಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ! ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನ ದುಷ್ಪಟಾಗಿ ಪಡಕೊಳ್ಳುವ ಹಟದಲ್ಲಿ ಬರುತೋಡಿದೆ. ನನಗೂ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ... ರಂಗನ್ ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಮನಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದಿದ್ದು. ಅವನ ಮನಗೂ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಗಳಿಯನ ಜೊತೆ ಒಂದು ಪಾಟೆಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ... ಪಾಪ, ಮೀಟಿಂಗ್ ಎಂದಿದ್ದನಂತೆ.